

6. V to „samopomoč“ je dovedlo te reveže dejstvo, da na sejnih ne do bijo za svojo, s trudom vzgojeno ži- vino niti najskromnejšega prebitka. O posameznih slučajih smo podrobno po- ročali in še bomo. —

7. Drago gorivo je ena najtežjih božjih šib za Haloze. Mnogi prežidjo po cele dneve stisnjeni v svojih razpa- dajočih kolibah. Dušljiv zrak je legio najnevarnejših bacilov. Na ljudstvu se vidi, da nosi kali najrazličnejših bole- zni v sebi. —

8. Med letom so se kupičili dolgovi. Posamezni gospodarji so še imeli nekaj kredita, zato pa sedaj še obresti ne mo- rejo zmagovati. Povprečno so cele Ha- loze — prezadolžene. Najbolj so udar- jeni gospodarji, ki morajo skrbeti ne- le za svojo družino, ampak tudi za viničar- je in — kočarje.

9. Povsem naravna, tiasi nič manj u- sodna posledica tega je: — Beg od rodnegrud. Domači sinovi in hče- re, ki nimajo v domači bedi dovolj ob- stanka, bežijo v mestne tvornice samo- za-to, da jih po nekaj tednih vržejo na cesto. Borza dela pa išče teden za tednom: 20 kmečkih dekel, 13 kuha- ric, 30 hlapcev itd. In potem govori- čimo o neki „brezposelnosti“?! —

10. Prav pozavno-obupna pa je na- videzna „samopomoč“ teh bednikov. Za trenutno zadovoljstvo so se vrgli na prisilno klanje živine, ki utegne v eni zimski perijodi pomeniti katastrofo za živinorejo v Halozah. —

Sedaj ste čuli razloge za pasivnost, oz. vtise iz bednih Haloz, katerim mo- ramo priskočiti na pomoč.

Vprašanje pa je: kako? Je odpo- moč! Samo je treba dobre volje, ener- gične roke in — uvidevnosti.

Zaenkrat damo naši javnosti v dis- kusijo sledeče predloge:

1. Po naših časopisih se v vseh po- krajinah prosjači za takozvane „pasiv- ne“ kraje, ki pa daleko niso tako pasiv- ni, kakor baš naše Haloze. Čemu pod- pirati druge? Prepričani smo, da bi Ha- ložani odpri roko in srce, ako bi se jim dobro godilo. Smilijo se nam vsi, a Ha- ložani so nam za sedaj najbolj pri srcu.

2. Brižni faktorji, inicijatorji plemen- ite pobude za pomoč Haložanom naj potom narodnega poslanca g. Lovro Pe- tovarja predočijo vladi resen položaj na- ših Haloz ter naj budno pazijo, da ne ostane samo pri obljubah.

3. Mnogo koristnega lahko napra- vijo organizacije Rdečega križa in dru- ga humanitarna društva. Dobičke ne- kaj prireditve naj žrtvujejo za bedne Haložane. —

4. Ena najnujnejših potreb je odlo- žitev plačila vseh davkov do začetka prihodnjega gospodarskega leta.

5. Takisto nujna potreba je nekaj izjemni moratorij (odložitev plačil) na račun hipoteknih dolgov ter obresti za dobo vsaj enega gospodarskega leta.

6. Izdatna denarna pomoč od dr- žave, bodisi v tej ali oni obliki t.j. brez- obrestna posojila, brezplačno semen- je itd. Seveda je taka pomoč le prehod- na injekcija na smrt obsojenemu bol- niku. —

7. V očigled številnih zbirk za razne pogorelce, misijone, tuje akcije in sploh vse nesrečnike, tlejmo po pravilu „vsak svetnik ima roke k sebi obrnjene“ pre- dnost našim Halozam. Nepristransko razdelitev podpor naj izvršijo oblastni organi!

8. V veseljni sezoni (maškerade, plesi, redute, šport itd.) se med sme- hom in razigranostjo spomnite tistih, ki od gladi umirajo in zmrzujejo. Ako res v tem težkem času ne morete zata- jiti svojih divjaških tradicij, žrtvujte dobiček vsaj ene prireditve onim, ki delajo celo leto zato, da na zimo — umirajo!

9. Na oblast pa apeliramo, da čim- prej začne z deli na cestah in pri raz- nih regulacijah. Vsi ti načrti so bili

večne volilne vabe volitev iz mračne po- litične preteklosti. Denarnih fondov je dovolj! Tu ni izgovora! Najmanj 2000 delavcev bo samo v Halozah — in to domačinov za poslenih. Nešteto dru- žin se bo opomoglo, ker bo do- mač človek na domači grudi zaslužil.

In to bo ne-le pošten zaslužek, ampak velika in trajna gospodarska pridobitev. Ta predlog je poleg drugih naj- lepši izhod iz nepopisne bede Haloža- nov.

10. Z miljivimi darovi in denarnimi prispevki se ne more trajno in izdatno pomagati vsem. Treba je pozitivne po- moči trajne vrednosti.

Pričakujemo na te predloge poziti- vnihi nasvetov vseh, ki žele rešiti si- romaške Haloze. Ljudstvo se udnja pijančevanju ob svojem neprodanem vinu, se hrani skrajno slabo, nima obla- čil, ne obutve. Deca ne morejo v šolo, odrasli ne v cerkev, ne v urade. —

Ne sme ostati pri samem jadiko- vanju! Prosimo celokupno ju- goslovansko časopisje, da ta naša izva- jan.a registrira. —

Odpri srce, odpri roke, otiraj bra- tovske solze!

V smislu tega poziva pesnika Simo- na Gregorčiča naj bi srezko načelstvo sklicalo iz najhujše prizadetih občin vse župane, učitelje, duhovnike in druge veljake na resno posvetovanje (konfe- renco), na katero se naj bi povabili tudi narodni poslanec g. Lovro Petovar v svrhu tolmačenja nujnosti potrebne po- moči skrajno pasivnim Halozam. Od strani „Narodne Sloge“ se je storilo vse, da bodo o žalostnem položaju na- ših Haloz informirani ne-le slovenski narodni poslanci, potom kr. banske u- prave centralna vlada in celokupna ju- goslovanska javnost.

Velika gospodarska pridobitev.

Nova banovinska gospodinjška šola.

Že od l. 1919 naprej so uvidevni gospodarstveniki želeli, da bi se v pod- ročju bivše Stajerske ustanovila za slo- venska dekleta normalna gospodinjška šola. Nepredvideni politični dogodki in neprestane politične trzavice od osvobo- jenja preko težke dobe, ki je hvalabogu za nami, niso mogli merodajni činitelji u- dovoljiti upravičeni in utemeljeni proš- nji po stalni gospodinjški šoli. Nbroj osnutov in načrtov je bilo predloženih merodajnim funkcionarjem, ali vsi so bili — vsaj takrat se je zdelo — udarec v zrak.

Po natančnem študiju in uvidevajoč potrebo takega vzgojevališča, je kr. ban- ska uprava odobrila, da se otvori novo ustanovljena banovinska gospodinjška šola pri kmetijski šoli v Sentjurju ob j. ž. v početku januarja ter razpiše v kratkem sprejemne pogoje in vsaj s 15. januarjem se bo pričel pouk. Zato naj

prosilke vložijo najkasneje do Božiča prošnje za sprejem. Pogoji so: starost najmanj 16 let, telesno in duševno zdrav- je, moralna neoporečnost ter z uspe- hom dovršena osnovna šola. Mesečni prispevek bo po 400 Din. Po gospodar- skem stanju staršev bo pa kr. banska u- prava tudi dovoljevala četrtinsko, polo- vično do tričetrtinsko oprostitve tega zneska, tako da bodo prispevale gojenke nekako polovico vseh stroškov, osta- lo pa banovina.

Šola ima namen izobraziti v prvi vrsti kmetijska dekleta za dom kot bodo- če go-podinjce, zato je pridružena kme- tijskemu zavodu. Sprejmejo se v prvi vrsti hčerke večjih in manjših posest- nikov ter le izjemoma tudi drugih stan- ov iz dežele, ako ima prošilka pose- bno veselje ter je že delno vajena kmet- skega dela in ima namen ostati pri kme- tijsstvu.

Poučevalo se bo pri teoretičnem pouku: verouk, vzgojeslovje, higijena, petje, gospodinjstvo, prirodne vede, nauk o živilih, nauk o oblačilih, kroj- no یشانje, računstvo, slovenščina in spisje, živinoreja, mlekarstvo, perutni- narstvo, vrtnarstvo in sadjarstvo pol- ljedelstvo, kmetijsko gospodarstvo, do- moznanstvo in knjigovodstvo. Praksa pa bo obsegala: pripravljane jedil pri- meznih za kmetijske potrebe, shranjevan- je in konserviranje jedil, sadja in po- vrtnine, serviranje za razne prilike, no- tranja dela gospodinjce, šivanje na roko in s strojem, zlasti naprava perila in do- mače obleke, tkanja, bolniška postre- žba in nega dojenčka, dela v govejem hlevu, pravilna molža, ravnanje z mle- kom ter izdelovanje masla in raznih si- rov, dela v svinjaki in v vzornem ko- košnjaku s kontrolo krmljenja in no- senje jajc ter umetno valenje, dela na zelenjadnem in cvetličnem vrtnu ter dre- vesnici, dela na polju in gospodarskih napravah, v orodnicah, shrambah in žitnici.

Kot za kmečke fante kmetijsko-na- daljevalna šola, tako je za dekleta go- spodinjško-nadaljevalna šola posebno primerna predšola za vstop v zavod. Za- to prosi uprava, zlasti učiteljice na teh šolah, da pozovejo učence za vstop v gospodinjško šolo. Posebno poziva u- prava tuči starše absolventk tukajšnjega zavoda, ki že vedo ceniti izobrazbo svojih sinov, da omogočijo pouk tudi hčerkam, ki so strokovne izobrazbe še bolj potrebne, saj vsi očetje dobro vedo, kako težko je pridobiti sedaj ženo za kak napredek pri kmetiji. Moški si pri- dobijo vsaj nekaj pri raznih predavan- jih in strokovnih društvih, dočim žene še tega ne.

Ker bo letošnji tečaj trajal le sedem mesecev, je posebno primeren za one, ki bi zaradi gmtotnih ali domačih razmer težko obiskovale poznejše, 10-mesečne tečaje. —

Omenjeni zavod je od velike važno- sti za naše narodno gospodarstvo ter

dokaz, kako umno in budno pazi kr. banovinska uprava na življenjske potre- be državljanov. Saj je dobra gospodin- ja stebel družine, ki je osnova občine in države. —

Kakor čujemo, se namerava ustano- viti tudi v območju ptujškega sreza sli- čen zavod. O zadevi bomo še poročali.

Smrtna kosa

V Petajncih pri Slatini Radencih je v soboto ob 20. umrl ugledni ve- leposestnik, solastnik svetovno znane pe- tanjske slatine itd. g. Josip Vogler v starosti 63 let. Kot blaga duša je po- kojnik rad pomagal po svojih močeh vsakomur, ki se je bil k njemu zatekel; zato je bil splošno priljubljen daleč naokrog. K večnemu počitku je bil po- ložen v rodbinsko grobnico v Petanj- cih v ponedeljek ter ga je na zadnji po- ti spremljala mnogoštevilna množica.

Pokojnemu blag spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

Čuk piše ...

Moje 14. poročilo.

Zamerili so mi zadnjič Ptujčani, da sem jih v svojem poročilu prezrl, a ne- kateri so si oddahnili v dobri veri, da sem jih že — sit. Lepo priznanje, zares. Ker me mika bolj na deželo, bom zaen- krat govoril o inteligentnih kravah, to pa zato, da ptujskih inteligentov (vseh vrst in spolov) ne bi razalil. Mene prav nič ne briga več, kaj „onegavi“ gospod s tremi službami in ali je zvest svoji že- ni in kaj uganja zasebno. To so njegove stvari. Če je kdo zaigral svojo suktnjo v uradnem prostoru, je to diskrecija. Na te komedije pa se bom še povrnil. Pa pustimo te neumnosti, ki so silno dvoumne in utegnejo k večjemu po- vzročiti neslogo med ljubečimi. — S temi zadevami je velik križ! —

Zato je tudi moj molk povsem razumljiv. Ker pa še ni vseh dni konec, pride tudi še marsikaj pod moj oster kljun. Le potrpljenja je treba, potrpljen- ja, ki je božja mast. Do tedaj pa naj vse ptujške farizeje förbec lomi po pra- vilu „kaj me briga, če osel riga.“ —

Moje 15. poročilo.

Nisem mogel drugače, zaneslo me je zopet k Sv. Urbanu. Na sam Mari- jin praznik je bilo. Darinke ni bilo doma. Prav žalosten sem bil raditega. Odšla je bojda v — Zagreb. Gotovo, prav gotovo mi ni zamerila mojega vi- težkega obiska pri sv. Urbanu, kjer bi živela kakor pregnanka v Sibiriji, da ni tam dobrih ljudi. To laži jo mi- sel, da ni osamljena v svoji usodi. — Ker se nisem mogel ž njo pomeniti, vam nadaljujem obečane dogodivščine o inteligentni, muzikalični kravi, ki je šla po stopnicah in se lotila gramofona. Nadalje o Fürthnerjevih žmljah in o Rakuševih štrucah, o obračanju oči na pet deklet in o drugem, dočim gospo- du, ki je dobil za 10 dni odmora, ne bom pisal. Se lahko vsakemu pripeči taka smolasta stvar. —

Ker sem prehlajen pa na svidenje prihodnjič. —

Meh za smeh.

USODNA KRATKOVIDNOST.

V trgovino slik vstopi starejša, a bo- gata gospa, hoteč kupiti lep sliko. Na- enkrat obstane pred Galerijo in se oša- bno obregne ob umetnika:

„Kako morate vendar tako gnusno spako imenovati umetnino?“

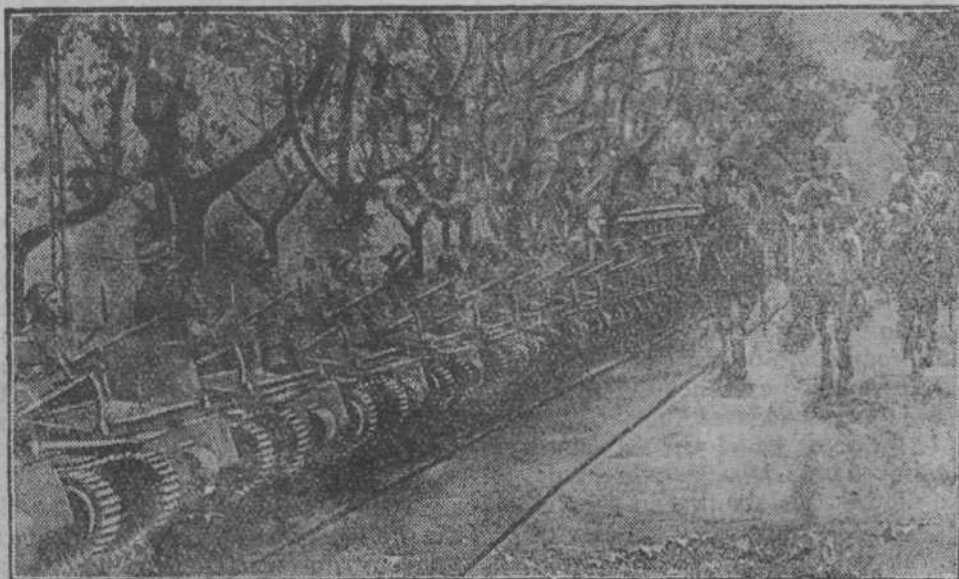
Umetnik ji odvrne uljano: „Par- don, milostljiva, saj to je — gledalo.“

Pismo gorenjskega doneta.

U Ptuj. 12. 31.

Usi naš varč bivši Stajersko-Slaven- kar vas ja že bl u leth se še vafr spu- minate Krancu ju pa Gorenjski so bl učasih kt pionirji tu u Ptuj še za ča- sa umrle Avstro-Ugerske. i jaz sra

Benito Mussolini misli o razorožitvi

Benito Mussolini revidira svoje bojne tanke.

tud iz tistga kraja dama; ju sm' tud še devu tvako kt' sudat u Avstriji.

Pu 16 tih letih meje spet zanesvu tu sm' u Ptuj; ja sej pravim prou du-pade semi tu, pa tud v ukolco jo rač mašnem, ker so prjazn lde. Dvans k' ta pism pišem jmamo glih narudn praznk, prou fest su se udrezal Ptujčan u-se ja bvo u zastavh, prou ja tko!

U Ptuj ja zde začev izhajt tud' ča-supis „Narodna Sluga“. Janem ja ušec ta list, a drugm spet ne. Kar neki gu-drnajo ti lde čez „Slugo“ — a napovejo pa nič zakaj, neb' saj puvedal soje menjenje, deb' saj vedl zakaj nas tku „pi-san gfedajjo“.

Slišu sm' tku bl' ud strani de jenim ni „Ptujski čuk“ ušec, ja jau ga pa ko-mi čakajo. Nu to pa ravn tku vu izgle-da, kt' tista puvest:

K' sta šva vače ju sin z vaslam u mest. Če ja vače sdu na vaslu, so lde rekel: „Ti nausmifen vače ti, k' psti si-na k nugam hadit. Če pa ja sin sdu na vaslu so pa spt zabavljal. — Glih tak' zabavljajua ja pa tud prke „Ptujskem čuku“, a l ni ves tko, pa udgvarite!

Kuga pa ne rečm ud te krize k' nas tku dav? Natu vam prou ubkratkm ud gvorim: Use premav lde skp držeja, namreč ta niži stanuvi, a tist magnatu k' majo pa gnar u rokah se pa lpo skp puberejo — turi usi przadeti učite se ud th magnatu — pa bodte mav bl' sflužu!

Ja pa še neki pr te stvari: Usi lde b' mogli mav bl' kršansk zvet; bit mav bl' usmifen ju pravičn, pa b' bou knaf bulši na tm našm svet!

Use skp lpo puzdrafa

Gurenski Tone!

RAZNO.

Z odlokom notranjega ministra so bili imenovani članom banovinskega sveta v kolikor zanimajo okoliš naše-ga lista sledeči:

Dr. LIPOLD FRANJO, župan me-sta Maribora, za Maribor-mesto.

SOLAR FRANC, posestnik in gos-tilničar v Zlatoličju, za srez ptujski.

SKUHALA FRANC, posestnik in župan v Križevcih, za srez ljutomerski.

KMETIJSKO bralno društvo v Ro-goznici pri Ptuju priredi v nedeljo dne 20. decembra t.l. v dvorani gostilne Bra-čič v Novi vasi narodno igro „DO-MEN“, s petjem v petih dejanjih.

RAZVALINA Življenja. — V nedel-jo 6. decembra t. l. je stopil tukajšni dramatični odsek „Svoboda“ na oder-ske deske Mestnega gledališča v Ptu-ju.

Vprizoril je dramo „Razvalina živ-ljenja, katero je izborno zrežiral g. Ro-man Jagušič. Podana je bila boljše, ka-kor je bilo pričakovati. Najbolj hvale-vredno je podala svojo vlogo gđc. Pav-lica Krajnc (Lenčka), nato gđc. Stef-ka Logožar (Mica Slana). Kmečko dekle Tona je bila dobro izbrana (g-a Marica Korpar). Nič manj pa ni zaostajal za njimi g. Likar Slavko (Ferjan). Ostala zasedba vlog primerna.

Le tako naprej! S. J.

Koliko je vreden naš denar?

P. va številka znači uradni tečaj, druga denarno vrednost tujega denarja v dinarjih, tretje pa v blagu.

1 angleški funt	—	181	—	189	—
1 amer. dolar	56.50	56.20	56.40		
1 avstr. šiling	7.95	—	—		
1 bolgarski lev	0.409	—	0.41		
1 madj. pengö	9.87	—	9.95		
1 češkosl. krona	1.675	1.65	1.66		
1 franc. frank	2.22	2.21	2.22		
1 italijanska lira	2.82	2.85	2.91		
1 romanski lej	0.337	—	0.34		
1 danska krona	15.11	—	—		
1 švic. frank	11.04	10.98	11.01		
1 hol. goldinar	22.85	22.67	22.74		
1 kanad. dolar	56.30	—	—		
1 alban. frank	10.80	—	—		
1 argen. pezos	14.40	—	—		
1 švedsk. krona	15.13	—	—		
1 poljski zlot	6.33	—	—		
1 nemška marka	—	13.21	13.48		

DA SE PRAV SPOZNA MO! Naš znani „Ptujski čuk“ ima v nočeh zares dober vid pa tudi posluh; vse vidi, vse slši! Čeprav ima svojo ljubico — Sovico — vkljubtemu ga ta ne premoči tako, da bi ne zasledil al vseh važnih dogodkov v našem mestu. Celo pomaga mu.

Kaj se imamo torej učiti od čuka? Prvič to: Neustrašeno z resnico na dan! Drugič: Da se moramo brigati tudi za splošne interese, za splošno ljudsko ko-risť! T et ič: Pazno zas edovati vsa sve-tovne dogodke, pa jih pravično hvaliti, ali grajati, kakor je pač potrebno.

Ze takoj v začetku, ko je začela iz-hajati „Narodna sloga“, so se ozrli na-njo vsi bivši strankarji in zvedavo u-gibaš, kakšen je cilj lista.

Nato vam odgovor! Cilj lista je pošten in čist! Saj že njegovo ime zato jamči. Mi se bo-lemo neustrašeno po-tegovali za ljudsko pravico ter neustra-šeno pobjali krivico in vsako hinav-ščino.

Pri listu ima zavetje vsakdo, ki mu je le kaj za poštenje. Samo to pro-simo, podpirajte „Narodno Slogo“ in postanite vsi naši naročniki; vsi tep-tani in zatirani!

Ti naš „Ptujski čuk“ pa stoj v tihih!

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.

(Četrto nadaljevanje.)

„Primož, sedaj pa le z besedo na dan!“ Nevem ali bi to povedal, ali ne. — Skoraj bi bilo boljše, da bi se za jezik ugriznil.

Precej časa je trpelo, predno je raz-burjeni fant pregovoril možakarja, da mu je bolj jasno o vsem tem povedal.

„No fant, zadosti si že star, ne bom te pohujšal s tem, kar boš zvedel od mene. Torej ta skrivnost je nasledna: Vprašaj tu svojo mater, kdo je tvoj pravi oče —?“

Z vso naglico je Peterček vstal iz svojega stolca; barve na licih so se mu kar hipoma spremenjevale. Šele čez čas je s tresočim glasom spregovoril: „Ka-a-j mi govorite? Povejte do konca!“

Pa Primož je tudi že med tem vstal, odpravljal se je. Med vratni je še rekel:

Veš, prav žal mi je, ko sem to iz-bleknil — jaz ne govorim več dalje — pa z Bogom!

Po Primoževem odhodu pa tudi Pe-terček ni imel več obstanka, hitel je k materi, da izve od nje, kar mu tako raz-burja srce.

Micika, Peterčkova mati, ki je bila ravno pri krušni peči, se je vsa stresla po vsem telesu, ko je slišala to sinovo vprašanje:

Ljuba moja mama! povejte mi kdo je moj pravi oče —?

Šele na ponovno sinovo vprašanje je razburjeno spregovorila:

„Ljubi moj Peterček! zakaj me to vprašuješ, pa kdo ti je te reči pravil?“

„Mama, zadosti sem že star; saj imam že dvajset let. Jaz hočem to vede-ti!“

Znova je nastal med njima mučen molk, ki ga je ponovno prekinil sin:

„Ljuba moja mama! Vedno sem vas spoštoval in ubogal — ali ne? Prosim pa vas, da mi to skrivnost razjasnite. Predno je ne zvem, ne odneham! — To vem, da se mi niste še nikdar zla-gali, pa želim, da zvem tudi sedaj re-snico!“

„Ljubi moj sin! — spregovori čez čas znova mati — če si kaj zvedel o tem, vedi: Od mene ne boš zvedel ni-česar, ker moram o tem pod prisego molčati —“

Micika plane v jok — razburjeni in pa odide, sam ne vedoč kaj bi storil —

Ze na večer istega dneva je Peter-ček odšel z doma, z namenom poiska-ti Primoža, pa izvedeti od njega vse na-tančno.

Precej časa je moral Peterček raz-bijati po vratih Primožove koč, predno mu je ta prišel odpirat. Ko sta bila v koč je Primož ukresal ogenj, prižgal leščerbo, se vsedel k fantu pri stari mali mizici.

Zelo nerad, a naposled je-le začel možakar govoriti fantu:

„Torej to že gotovo veš, da je tvo-ja mati v mladih letih služila v reber-skem gradu za hišno. Pa tudi jaz sem bil istočasno tamkaj za grajskega bi-riča. Naj bo; povem ti tudi, da sva se s tvojo materjo rada videla. Cisto go-tovo bi bila moja žena, ko bi ne pri-šlo nekaj zelo nesrečnega, ali kakor bi rekel peklenškega vmes.

Sam vrag je menda v istem času zanesel na grad mladega graščakovega sina Gotfrieda, ki je bil več let nekje v Nemčiji na učenju.

Veš, nikdar ne pozabim tistega dne-va, ko mi je jokaje povedala tvoja mati, — da je za mene za vedno izgubljena;

Ljubljanska kreditna banka, podr. Ptuj,

naznanja, da je umrl njen zaslužni član predstoj-nišva gospod

Anton Jurca

Ohraniti ga hočemo v častnem spominu.

PTUJ, dne 10. decembra 1931.

pa tudi vetrovni nočeh zvesto na stra-ži; pa nam odkrivaj vse važne dogodke, ki bodo zanimali naše bralee.

Listnica uredništva

M. B. Sv. Bolfenk: Pošljite stalne novice, kakor smo se dogovorili. — R. Z. — Ptuj: Nam je všeč, da smo za-deli v živo, vendar ne gre, da bi razme-re na magistratu tako ostro opisavali. To so stari grehi. Mogoče pa se bo na-šla druga pot, da zadevo rešimo. Tis-kovni zakon je zelo oster, zato ne kaže razpravljati o teh stvareh, sicer bi „Na-rodna sloga“ zasijala v krščansko dru-žino neslogo. Je že tako: Resnica, četu-di očitna, je lahko kamen spodlitke. Poročajte kaj družega! —

K. Š. Maribor: Prosimo, da pospešite započeto delo v smislu našega progra-ma. Kritika naj bo pri listu vedno pra-vična. — Zdravstvujte! —

— Vlado G. — Slovenska Bistrica. Res-nost podjetja zahteva pozitivnih ljudi. Pomagajte kolikor zmorete. Želimo na-daljših prispevkov. — A. K. Maribor: Čuk bo zletel tudi v Maribor. Na svi-denje! — M. N. Haloze. „Čuk“ se vam dopade. To čujemo od vseh deželanov, dočim meščani vidijo v tej rubriki ne-

varnost za sebe. Bog jim daj zdravje! Pošljite samo resnične stvari, laži ne ma-ramo! — I. K. Cirkovce Le krepko na-prej. Vseh lumparij pa ne moremo ob-javiti radi tiskovnega zakona. Vse ne-pravilnosti bomo spravili naprej. — M. K. Ptuj. Že imam od treh strani. Ne sme v list, četudi je svinjarija prvega razreda. Zadevo sem privatno javil na merodajno mesto. Upamo, da bo treš-čilo od nekod v gadje gnezdo. Pa dru-gič! — I. A. Ptuj. Velja isto. Dobro se držite, ker je res kmet hranitelj mesta. — B. M. Ormož. Bolj točno in sigurno. Vsaka stvar oz. zadevščina mora biti podpreta s pričami. Z natočevanji se „Narodna Sloga“ ne bo bavila. — P. P. Ljutomer. Nas zelo veseli! Uspehi so odvisni od podrobnega dela. Pa še kaj — Mnogim: Pišite vedno čisto resnico, natančna imena, kraj in čas do-godka ter vzroke dejanja. Pa vedno na eni strani papirja. — R. B.

GRAMOFON

nov, krasen esparagos, primeren za božično in uvoletno darilo, na pro-daj. Naslov v upravi.

ker jo je premočil in onesrečil ta mla-di graščinski slepar. —

Da ti po pravici povem: Več noči nisem mogel spati, ko sem premišlje-val, kaj bi storil —

Oba s tvojo materjo sva nato odšla iz grada. Ona se je nato omožila z Janezom Marjetico. Jaz pa sem začel krošnjariti, pa si kupil to koč.

Veš fant, ako imaš le količkaj pa-meti v glavi, sedaj si lahko pomagaš! — Tvoj oče je bogat, pritisni ga, lopo-va, da dobiš od njega en možnjček svetlih rumenih cekinov.“

Pa fant ni bil teh misli, vstal je, pa jezno spregovoril:

„Vedite, jaz nisem vaših misli! — proč, proč grem iz tega kraja — a ne vrnem se poprej, predno se ne mašču-jem nad tem prokletim graščinskim za-peljivcem, ki je onečastil in onesrečil mojo mater in mene — Lahko noč!“

Fant je odšel. Ko je Primož za njim zapiral kočine dveri, je sam seboj govoil: Ti mladi ljudje so vedno ena-ki; vihri kot mlada žrebeta pa brez vseh pametnih misli — Bog ve, kaj bo še zdaj vse uganjal ta vrocekrvnez? —

(Dalje prihodnjic.)